

Birlikte olmayı barış içinde gerçekleştireceksek; barış içinde olmak, barışı getirebilmek ve barış içinde kalabilmek gerekiyor. Kişinin bunu algılayabilmesi ve varlığını sezmesi lazım. Barış özgürlüktür. Ya benim gibi olacaksın,ya yok olacaksın.....Siyaset de buna ingirgenmedi mi? Benim değilsen,beni desteklemiyorsan, senin yaşamana izin vermem! Levinans,... “ bana benzemek düşüncesi ötekinin ağırlığını hissetmeyi reddetmektir. kendi içinde onu öğütmek, yiyip içip sindirmek ve tüketmek demektir.... der. Farklı düşünene hayat hakkı tanımıyorum demek, evveleminde Allah’a isyandır. Allahın kendisi için bile istemediği bir rolü kişinin kendisine biçmesi demektir ve şirkin ta kendisidir, Kendine benzetmek ya da yok etmek üzerine kurulan her mücadele, ne adına veriliyor olursa olsun, bir ateş hattı oluşturmaktır. Haksızlıklar, zulümler, zapt u rabt altına alınan haklar ve özgürlükler,eninde sonunda sıkışma yaratacak ve fırsatını bulduğu yerde patlayacaktır. Sofrasında her daim misafir bulunmasını arzu eden Hz. İbrahim, uzun bir süreden beri ağırlayacağı birisini göremeyince, evinden çıkıp, çevreyi dolaşmaya başlamış. Yayıda rastladığı, beli bükülmüş. saçı sakalı ağarmış bir adamı görünce evine buyur etmiş. birlikte misafirhanesine gelmişler ve himayesindekilerle birlikte sofraya oturmuşlar. Herkes Allah’ın adını anarak yemeğe başladığı halde, ihtiyardan ses çıkmamış. Bunun üzerine Hz.İbrahim: Ey çok yaşamış adam,ihtiyarlar dinlerine bağlı olurlar. Onlardaki bağlılığı ve samimiyeti sende görmüyorum.yemeğe başlarken,bize tüm yiyecekleri bahşeden Allah’ın adını söylemem gerekmez mi?

Yaşlı adam;

Ama ben ateşperestim; demiş

Bu cümleyi duyunca birden hiddetlenen Hz.İbrahim, adamı patlayarak evinden kovmuş, Rivayet odur ki, olay vuku bulur bulmaz, Hz İbrahim şu nidayla irkilmiş; Ey İbrahim, ben o ihtiyara yüz yıldır hayat bahşediyorum ve rızık veriyorum. Sense, ona bir öğün bile sabredemedin. O ateşe secde ediyor diye sen reden keremden elini çekiyorsun. O ateşe tapıyorsa sana ne?

Ya bana benzeyeceksin,benim gibi inanacaksın ya yok olacaksın. dinlerine böyle bir anlayışı yükleyip,sözüm ona Allah adına savaştılar,din mensupları...kendileri,kendilerine rol biçtiler ve her zulmü reva gördüler hasım ilan ettiklerine! İnsanoğlu zalim....

Zalim olmaya da devam ediyor.Yüzyıl süren mezhep savaşlarını unuttu mu Batı? Ya

Müslümanlar,birbirlerine yapıp ettiklerini?

Barış içinde olmak en iyisidir.Özgürlük de zarardan ve tehlike oluşturan şeylerden korunmak anlamına gelir. Ta başından itibaren,bir şeyi kendi doğası içine bırakabilmektir. Kişinin kendi doğasında gelişmesini sağlayabilmesi,kendi doğasına göre bir serüven yaşabilmesi demektir.dolayısıyla özgürlükle barış birlikte ele alındığında,gerçek anlamdaki özgürlük koruyabilmektir.

Barışın ne olduğunu bilmeyen insan onu yaşayamaz.kişinin zihin dünyasında barış yoksa insanlığa katkı sağlayamaz ve sunamaz.

Hayatını kavfa ve nefret üzerine yaşamış ve kurgulamış bir düşünürün, bir yazarın, bir siyasetçinin, bir bürokratin vs. görevini adoil bir şekilde gerçekleştirmesi mümkün olabilir mi ?

Barış insanın; kendisiyle, yekdireğiyle, doğayla/tüm varlıkla uyum içine girmesidir.

Düşüncelerine katılmıyorum ama,senin düşüncelerini savunma hakkını sonuna kadar destekliyorum” diyebilmektir.

kalin sağlıcakla!